

РЕШЕНИЕ

№ 5117

гр. София, 15.07.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.04.2016 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Миглена Недева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Камелия Николова, като разгледа дело номер **3026** по описа за **2016** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

С решение от 28.08.2015 г., постановено по н.а.х.д. № 4118 / 2014 г., Софийският районен съд, НК, 115 състав е потвърдил Наказателно постановление № 166 / 13.01.2012 г., издадено от началник отдел "Пътна Полиция" при СДВР, с което на Б. И. Ч. по т.1 е наложено административно наказание глоба в размер на 20 /двайсет/ лв. на основание чл. 183, ал.2, т.1, пр.2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ за нарушение по чл. 6, т.1, пр.3 ЗДвП, във връзка със знак 27 и по т.2 е наложено административно наказание глоба в размер на 10 /десет/ лв. на основание чл. 183, ал.1, т.1 от ЗДвП за нарушение по чл. 100, ал.1, т.1 от ЗДвП.

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от Б. И. Ч., в която се излагат съображения за неправилност на решението – отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК. Счита, че извършването на нарушенията не е доказано по безспорен начин. Моли решението на СРС да бъде отменено, а с него и издаденото наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба, редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е

неоснователна.

Административен съд - С.-град, V-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество, тя е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районният съд е събрал всички представени и посочени от страните доказателства. Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови от допустимите, съгласно чл.219, ал.1 от АПК писмени доказателства.

В рамките на касационното производство съдът, след като обсъди всички посочени в жалбата пороци на решението, и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК, предвид която следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон, счита, че решението е валидно, допустимо и постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите констатации и правните изводи на СРС. Приетата фактическа обстановка намира за правилна, като подкрепена от доказателствата по делото.

Споделя и констатациите на районния съд, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му.

Неоснователно е твърдението на касатора за липса на доказателства за извършване на нарушенията.

По отношение на нарушението по чл. 6, т.1, пр.3 ЗДвП, във връзка със знак 27 /забрана за престой и паркиране/, действително актът за установяване на нарушението е съставен след като автомобилът е бил вдигнат и закаран на наказателен паркинг, в същото време като доказателство по делото без оспорване на истинността по предвидения в закона ред е приета и докладна записка на полиция от група „ПГ“ С. И., в която е описано точно, включително и чрез схема мястото, на което е бил паркиран автомобила, както и мястото на което се е намирал забранителния знак В27. От нея е видно, че автомобилът е бил паркиран непосредствено след забранителния знак и малко преди кръстовището на [улица]до 7-ми километър с [улица], т.е. в рамките на действието на забранителния знак.

Безспорно установено от свидетелските показания на свидетеля С., а не се оспорва и от санкционираното лице, е и авторството на извършване на нарушението, доколкото при получаване на автомобила от наказателния паркинг г-н Ч. е потвърдил, че той е управлявал автомобила в този ден и не е отрекъл именно той да го е паркирал на забраненото място.

По отношение на нарушението по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, между страните няма спор, че лицето не е представило контролен талон към свидетелството за управление на автомобила.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК.

Тъй като в касационната жалба няма други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на решението и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението, в обжалваната му част, следва да бъде оставено в сила като законосъобразно, обосновано и правилно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 и ал.2 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.08.2015 г., постановено по н.а.х.д. № 4118 / 2014 г. на Софийският районен съд, НК, 115 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.